

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer! ראיה-proof
מקרא-key:	

כתובות-האשה שנתארמלה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
וליתני: מודה רבי יהושע, באומר לחבירו מנה לויית ממך ופרעתיו לך - שהוא נאמן משום דקא בעי למיתני סיפא:											⊘	יה.
אם יש עדים שהוא לזה ממנו, והוא אומר פרעתיו - אינו נאמן והא קיימא לן: המלוה את חבירו בעדים - אינו צריך לפרעו בעדים.	[סיפא]										⊘ !	יה.
וליתני: מודה ר' יהושע, באומר לחבירו מנה לאביך בידי והאכלתיו פרס - שהוא נאמן אליבא דמאן?											⊘ !	יה.
אי אליבא - דרבנן											! !	יה.
משיב אבידה הוי	הא אמרי: [רבנן]										⊘ !	יה.
אי אליבא דרבי אליעזר בן יעקב											! !	יה.
שבועה בעי	הא אמר: [רבי אליעזר בן יעקב]										⊘ !	יה.
פעמים שאדם נשבע על טענת עצמו, כיצד? מנה לאביך בידי והאכלתיו פרס - הרי זה נשבע, וזהו שנשבע על טענת עצמו	דתניא, רבי אליעזר בן יעקב:										⊘ !	יה.
אינו אלא כמשיב אבידה ופטור.	חכמים:										⊘ !	יה.
ור' אליעזר בן יעקב לית ליה משיב אבידה פטור?											⊘	יה.
בטוענו קטן.	רב:										!	יה.
אין נשבעין על טענת חרש שוטה וקטן מאי קטן?	והאמר מר:										⊘	יה.
גדול, ואמאי קרי ליה קטן? דלגבי מילי דאביו קטן הוא.											!	יה.
אי הכי, טענת עצמו טענת אחרים היא טענת אחרים והודאת עצמו.											⊘	יה.
כולהי טענתא טענת אחרים והודאת עצמו נינהן											!	יה.
אלא, הכא בדרבה קמיפלגי											!	יה.
מפני מה אמרה תורה מודה מקצת הטענה ישבע? חזקה אין אדם מעיז פניו בפני בעל חובו, והאי בכלה בעי דלכפריה, והאי דלא כפר ליה - משום דאין אדם מעיז פניו הוא, ובכולה בעי דלודי ליה, והאי דלא אודי ליה - כי היכי דלישתמיט ליה, וסבר, עד דהוה לי זוזי ופרענא ליה, ורחמנא אמר: רמי שבועה עליה כי היכי דלודי ליה בכליה	דאמר רבה:										!	יה.
לא שנא בו ולא שנא בבנו אינו מעיז, והלכך לאו משיב אבידה הוי	רבי אליעזר בן יעקב סבר:										⊘ !	ית:
בו הוא דאינו מעיז, אבל בבנו מעיז, ומדלא העיז - משיב אבידה הוי.	רבנן סברי:										⊘ !	יה:
העדים שאמרו: כתב ידינו הוא זה, אבל אנוסים היינו, קטנים היינו, פסולי עדות היינו - הרי אלו נאמנים ואם יש עדים שהוא כתב ידם, או שהיה כתב ידם יוצא ממקום אחר - אינן נאמנים.											■	יה:
לא שנו אלא שאמרו אנוסים היינו מחמת ממון, אבל אנוסים היינו מחמת נפשות - הרי אלו נאמנים.	רמי בר חמא:										⊘	יה:
כל כמיניה? כיון שהגיד שוב אינו חוזר ומגיד	אמר ליה רבא:										⊘	יה:
וכי תימא הני מילי על פה, אבל בשטר לא											!	יה:
עדים החתומים על השטר - נעשה כמי שנחקרה עדותן בב"ד	והא אמר ריש לקיש:										⊘	יה:
אלא כי אתמר - ארישא אתמר:											⊘	יה:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ? question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
מקרא-key:	

כתובות-האשה שנתארמלה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
הרי אלו נאמנין	[רישא]										■	◇	<	יה:
לא שנו אלא שאמרו אנוסין היינו מחמת נפשות, אבל אמרו אנוסין היינו מחמת ממון - אין נאמנין מאי טעמא? אין אדם משים עצמו רשע.	רמי בר חמא:										■	◇		יה:
אין נאמנים לפוסלו, דברי רבי מאיר	תנו רבנן: [רבי מאיר]										◇	■	◇	יה:
נאמנים.	הכמים:										◇	■	◇	יה:
בשלמא לרבנן - כי טעמייהו, שהפה שאסר הוא הפה שהתיר, אלא לר' מאיר מ"ט?											?	◇		יה: